

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักโทษเด็ดขาดทั้งชายและหญิงในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ประกอบด้วย คดีลักทรัพย์ คดีชิงทรัพย์ และคดีปล้นทรัพย์ ของเรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งหมดจำนวน 154 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (ปัจจัยภูมิหลัง)
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยภายนอก (สภาพแวดล้อมทางสังคม)
- ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน
- ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ
- ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	148	96.1
หญิง	6	3.9
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 96.1 เพศหญิงร้อยละ

3.9

ตารางที่ 4.2
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 25 ปี	81	52.6
26-40 ปี	68	44.2
41-55 ปี	2	1.3
56 ปีขึ้นไป	3	1.9
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.6 มีอายุน้อยกว่า 25 ปี รองลงมา ร้อยละ 44.2 มีระหว่าง 26-40 ปี มีเพียงร้อยละ 1.9 และ 1.3 ที่มีอายุระหว่าง 41-55 ปีและมากกว่า 56 ปีขึ้นไป แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นถึงตอนกลาง

ตารางที่ 4.3
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	154	100
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่าประชากรทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ศึกษา	10	6.5
ประถมศึกษา	77	50.0
มัธยมศึกษา	55	35.7
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	11	7.1
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	1	0.6
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ครึ่งหนึ่งของประชากรจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 50.0 รองลงมา ร้อยละ 35.7 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 7.1 จบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญา ร้อยละ 6.5 ไม่ได้ศึกษา ส่วนที่จบปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีเพียงร้อยละ 0.6 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำไม่ค่อยมีความรู้

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	86	55.8
สมรส	47	30.5
หย่าร้าง	16	10.4
ม่าย	5	3.2
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.8 มีสถานภาพโสด รองลงมา ร้อยละ 30.5 สมรสแล้ว ร้อยละ 10.4 หย่าร้าง มีเพียงร้อยละ 3.2 ที่เป็นหม้าย

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพ/ปริมณฑล	98	63.6
ภาคอีสาน	27	17.5
ภาคเหนือ	19	12.3
ภาคตะวันออก	6	3.9
ภาคตะวันตก	4	2.6
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯและปริมณฑล ร้อยละ 63.6 รองลงมา ร้อยละ 17.5 อยู่ภาคอีสาน ร้อยละ 12.3 อยู่ภาคเหนือ

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	116	75.3
ว่างงาน	14	9.1
ค้าขาย	11	7.1
ธุรกิจส่วนตัว	8	5.2
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4	2.6
เกษตรกรรม	1	0.6
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ถึงร้อยละ 75.3 รองลงมา ร้อยละ 9.1 ยังว่างงานไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 7.1 มีอาชีพค้าขาย แสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่มีความไม่มั่นคง และไม่แน่นอนเรื่องรายได้และไม่มียานพาหนะ

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามรายได้ก่อนต้องโทษ

รายได้ก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	11	7.1
ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน	58	37.7
5,001-10,000 บาท/เดือน	73	41.4
10,001-15,000 บาท/เดือน	6	3.9
สูงกว่า 15,001 บาท/เดือน	6	3.9
รวม	154	100

จากตารางที่ 4. 8 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.4 มีรายได้ประมาณ 5,001-10,000 บาท/เดือน รองลงมา ร้อยละ 37.7 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน ร้อยละ 7.1 ไม่มีรายได้ ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท/เดือน และกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า 15,001 บาท/เดือนมีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 3.9

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามภาระหนี้สิน

ภาระหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	118	76.6
มี	36	23.4
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.6 ไม่มีภาระหนี้สิน ส่วนร้อยละ 23.4 ที่มีภาระหนี้สิน

ตารางที่ 4.10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามจำนวนหนี้สิน

จำนวนหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	13	38.2
เกิน 100,01 บาทขึ้นไป	21	61.8
รวม	34	100

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีจำนวนหนี้สินเกิน 10,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 61.8 ส่วนกลุ่มที่มีหนี้สินไม่เกิน 10,000 บาท มีร้อยละ 38.2

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
ภาวะรับผิดชอบในครอบครัว

ภาวะรับผิดชอบในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
มี	111	72.1
ไม่มี	43	27.9
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.1 มีภาวะรับผิดชอบในครอบครัว รองลงมา ร้อยละ 27.9 ไม่มีภาวะรับผิดชอบในครอบครัว

ตารางที่ 4.12
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ

จำนวนคนในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	19	17.1
2	28	25.2
3	40	36.0
มากกว่า 3 คน	24	21.6
รวม	111	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชากรที่มีภาระรับผิดชอบในครอบครัว มีจำนวนสมาชิกที่ต้องรับผิดชอบจำนวน 3 คน ร้อยละ 36.0 รองลงมา ร้อยละ 25.2 มีจำนวน 2 คน และร้อยละ 21.6 มีจำนวนสมาชิกที่ต้องรับผิดชอบมากกว่า 3 คน

ตารางที่ 4.13
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
ประวัติการใช้สารเสพติด

ประวัติการใช้สารเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	89	57.8
เคย	65	42.2
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.8 ไม่เคยมีประวัติเสพยาเสพติด ส่วนร้อยละ 42.2 เคยใช้สารเสพติดมาก่อน

ตารางที่ 4.14
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
จำนวนครั้งที่ต้องโทษ

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรก	129	83.8
ครั้งที่ 2	20	13.0
ครั้งที่ 3	2	1.3
ครั้งที่ 4	2	1.3
ครั้งที่ 5	1	0.6
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.8 กระทำผิดเป็นครั้งแรก รองลงมา ร้อยละ 13.0 กระทำผิดเป็นครั้งที่ 2 ส่วนกลุ่มที่กระทำผิดครั้งที่ 3 และครั้งที่ 4 มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.15
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน

จำนวนครั้งที่เคยกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรก	129	83.8
ครั้งที่ 2	13	8.4
ครั้งที่ 3	3	1.9
มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	3	1.9
ไม่ตอบ	6	3.9
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.8 กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นครั้งแรก ร้อยละ 8.4 กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นครั้งที่ 2 ส่วนร้อยละ 1.9 มีจำนวนเท่ากัน คือกลุ่มที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นครั้งที่ 3 และมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป

ตารางที่ 4.16

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามเขตที่อาศัย

เขตที่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ในเมือง	106	68.8
ชนบท	48	31.2
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.8 มีเขตที่พักอาศัยอยู่ในเมือง ส่วนร้อยละ 31.2 อาศัยอยู่ในชนบท

ตารางที่ 4.17

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามสภาพที่พักอาศัย

สภาพที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
หอพัก/บ้านเช่า	71	46.1
บ้านปลูกสร้างเอง	47	30.5
อาศัยอยู่กับญาติ/เพื่อน	14	9.1
หมู่บ้านจัดสรร	12	7.8
ชุมชนแออัด	6	3.9
เร่ร่อนไม่มีที่พักแน่นอน	4	2.6
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.1 มีสภาพที่พักอาศัยเป็นหอพักหรือบ้านเช่า รองลงมา ร้อยละ 30.5 อยู่บ้านที่ปลูกสร้างเอง ร้อยละ 9.1 อาศัยอยู่กับญาติหรือเพื่อน ส่วนร้อยละ 3.9 อยู่ในชุมชนแออัด และร้อยละ 2.6 ยังเร่ร่อนไม่มีที่พักที่แน่นอน

ตารางที่ 4.18
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
การมีญาติที่ต้องโทษในคดีอาญา

การมีญาติที่ต้องโทษในคดีอาญา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	135	87.7
มี	19	12.3
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.7 ไม่มีญาติเคยต้องโทษจำคุกในคดีอาญา ส่วนร้อยละ 12.3 มีญาติที่ต้องโทษจำคุก

ตารางที่ 4.19
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามประเภท
ในการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ประเภทในการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ
คดีลักทรัพย์	77	50.0
คดีชิงทรัพย์	46	29.9
คดีปล้นทรัพย์	31	20.1
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.0 กระทำผิดในคดีลักทรัพย์ รองลงมา ร้อยละ 29.9 กระทำผิดในคดีชิงทรัพย์ และร้อยละ 20.1 กระทำผิดในคดีปล้นทรัพย์

ตารางที่ 4.20

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกประวัติในการกระทำผิด
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งที่ถูกจับกุมและไม่ถูกจับกุม

ประวัติในการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งที่ถูกจับกุมและไม่ถูกจับกุม	จำนวน	ร้อยละ
คดีลักทรัพย์	83	53.9
คดีชิงทรัพย์	25	16.2
คดีรับของโจร	23	14.9
คดีปล้นทรัพย์	20	13.0
คดีรีดเอาทรัพย์สิน	2	1.3
คดีวิ่งราวทรัพย์	1	0.6
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชากรที่มีประวัติในการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งที่ถูกจับกุมและไม่ถูกจับกุม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.9 มีประวัติเคยทำผิดในคดีลักทรัพย์ ร้อยละ 16.2 เคยทำผิดในคดีชิงทรัพย์ ร้อยละ 14.9 กระทำผิดในคดีรับของโจร และร้อยละ 16.2 เคยกระทำผิดในคดีปล้นทรัพย์

ตารางที่ 4.21

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามมูลค่าของกลาง

มูลค่าของกลาง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	84	54.5
10,001-50,000 บาท	51	33.1
สูงกว่า 50,001 บาท	19	12.3
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 54.5 กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินโดยมีมูลค่าของกลางไม่เกิน 10,000 บาท รองลงมาร้อยละ 33.1 มีมูลค่าของกลางประมาณ 10,001-50,000 บาท และร้อยละ 12.3 มีมูลค่าของกลางสูงกว่า 50,001 บาท

ตารางที่ 4.22

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
มูลค่าทรัพย์สินที่ค้ำค่ากับความเสียหาย

มูลค่าทรัพย์สินที่ค้ำค่ากับความเสียหาย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	80	51.9
10,001-50,000 บาท	32	20.8
สูงกว่า 50,001 บาท	42	27.3
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าทรัพย์สิน ไม่เกิน 10,000 บาทเป็นมูลค่าทรัพย์สินที่ค้ำค่ากับความเสียหาย รองลงมาร้อยละ 27.8 ต้องมีมูลค่าสูงกว่า 50,001 บาท ส่วนร้อยละ 20.8 ต้องมีมูลค่าประมาณ 10,001-50,000 บาท

ตารางที่ 4.23

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
การมีผู้ที่ร่วมกระทำผิด

การมีผู้ที่ร่วมกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
ทำร่วมกับพวก	101	65.6
ทำคนเดียว	53	34.4
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.6 กระทำผิดร่วมกับพวก ส่วนร้อยละ 34.4 กระทำผิดเพียงคนเดียว

ตารางที่ 4.24
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
ระยะเวลาในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ระยะเวลาในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 6 เดือน	107	69.5
6 เดือน-1 ปี	24	15.6
1-3 ปี	12	7.8
เกิน 3 ปีขึ้นไป	9	5.8
ไม่ตอบ	2	1.3
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.5 มีระยะเวลาในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาไม่เกิน 6 เดือน รองลงมา ร้อยละ 15.6 มีระยะเวลาในการกระทำผิดมาประมาณ 6 เดือน-1 ปี และร้อยละ 7.8 กระทำผิดมาประมาณ 1-3 ปี

ตารางที่ 4.25
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 ปี	45	29.2
1-3 ปี	72	46.8
3-5	26	16.9
เกิน 5 ปีขึ้นไป	12	7.1
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.8 มีกำหนดโทษ 1-3 ปี รองลงมา ร้อยละ 29.2 มีกำหนดโทษประมาณไม่เกิน 1 ปี ร้อยละ 16.9 มีกำหนดโทษ 3-5 ปี ส่วนร้อยละ 7.1 มีกำหนดโทษเกิน 5 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.26
จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
มีความสัมพันธ์กันมาก	79	51.3
มีความสัมพันธ์กันปานกลาง	51	33.1
มีความสัมพันธ์กันน้อย	24	15.6
รวม	154	100

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.3 มีความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวมาก ร้อยละ 33.1 มีความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวในระดับปานกลาง และร้อยละ 15.6 มีความสัมพันธ์กันน้อย

ส่วนที่ 2 ปัจจัยภายนอก (สภาพแวดล้อมทางสังคม)

ตารางที่ 4.27

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
จำแนกตามปัจจัยด้านการคบเพื่อน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านมักจะทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน ๆ โดยไม่มีการปฏิเสธ	33 (21.4)	40 (26.0)	58 (37.7)	16 (10.4)	7 (4.5)	3.49	1.08	มาก
2. เมื่อท่านอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ๆ จะทำให้กล้าทำในสิ่งที่เสี่ยงต่อการถูกตำรวจจับ	18 (11.7)	38 (24.7)	37 (24.0)	35 (22.7)	26 (16.9)	2.91	1.27	ปานกลาง
3. เมื่อท่านทำผิดเพื่อนจะคอยห้ามและคอยตักเตือนไม่ให้ทำ	11 (7.1)	39 (25.3)	41 (26.6)	40 (26.0)	23 (14.9)	2.83	1.17	ปานกลาง
4. ท่านคิดว่าการทำสิ่งต่าง ๆ ตามเพื่อนจะทำให้เพื่อนยอมรับในตัวของท่านมากขึ้น	13 (8.4)	22 (14.3)	70 (45.5)	22 (14.3)	27 (17.5)	2.81	1.14	ปานกลาง

รวม $\bar{X} = 3.01$ S.D. = .68

ด้านการคบเพื่อน

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน ๆ โดยไม่มีการปฏิเสธกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 37.7 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 26.0 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 21.4 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 10.4 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 4.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.49 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่จะมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน ๆ โดยไม่มีการปฏิเสธอยู่ในระดับมาก

เมื่ออยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ๆ จะทำให้กล้าทำในสิ่งที่เสี่ยงต่อการถูกตำรวจจับกลุ่มประชากรในจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 24.7 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 24.0 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 16.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 11.7 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เมื่ออยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ๆ จะทำให้กล้าทำในสิ่งที่เสี่ยงต่อการถูกตำรวจจับอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อทำผิดเพื่อนจะคอยห้ามและคอยตักเตือนไม่ให้ทำ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 26.6 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 26.0 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 25.3 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 7.1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เมื่อทำผิดเพื่อนจะคอยห้ามและคอยตักเตือนไม่ให้ทำ อยู่ในระดับปานกลาง

การคิดว่าเมื่อทำสิ่งต่าง ๆ ตามเพื่อนจะทำให้เพื่อนยอมรับมากขึ้น กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.5 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 17.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนร้อยละ 14.3 อยู่ในระดับมากและระดับน้อย ร้อยละ และร้อยละ 8.4 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่คิดว่าเมื่อทำสิ่งต่าง ๆ ตามเพื่อนจะทำให้เพื่อนยอมรับมากขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านกรคบเพื่อน พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน ๆ โดยไม่มีการปฏิเสธ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การคิดว่าเมื่อทำสิ่งต่าง ๆ ตามเพื่อนจะทำให้เพื่อนยอมรับมากขึ้น ($\bar{X} = 2.81$) โดยภาพรวมปัจจัยด้านการคบเพื่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.01$)

ตารางที่ 4.28

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
จำแนกตามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. แหล่งที่ท่านพักอาศัย อยู่เป็นแหล่งที่มีการ กระทำผิดให้พบเห็น เป็นประจำ	4 (2.6)	34 (22.1)	20 (13.0)	30 (19.5)	66 (42.9)	2.22	1.27	น้อย
2. การถูกตำรวจจับกุม เป็นเรื่องที่พบเห็นได้ เป็นประจำในชุมชนที่ ท่านอยู่	4 (2.6)	18 (11.7)	42 (27.3)	28 (18.2)	62 (40.3)	2.18	1.16	น้อย
3. คนในชุมชนของท่าน เห็นว่าการกระทำผิด เป็นเรื่องปกติในสังคม	-	12 (7.8)	39 (25.3)	36 (23.4)	67 (43.5)	1.97	1.00	น้อย
4. ในชุมชนของท่านมอง ว่าการกระทำผิด กฎหมายเป็นเรื่อง ทำท่าย และทำได้เมื่อมี โอกาส	-	10 (6.5)	37 (24.0)	41 (26.6)	66 (42.9)	1.94	.96	น้อย
5. สังคมที่ท่านอยู่จะยก ยอจนถึงผู้ที่ทำผิด แต่ หลุดรอดการจับกุมของ ตำรวจได้	4 (2.6)	9 (5.8)	21 (13.6)	34 (22.1)	86 (55.8)	1.77	1.05	น้อย ที่สุด

รวม $\bar{X} = 2.01$ S.D. = .80

ด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

แหล่งที่ท่านพักอาศัยอยู่เป็นแหล่งที่มีการกระทำผิดให้พบเห็นเป็นประจำ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 22.1 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 19.5 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 13.0 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 แสดงว่าแหล่งที่ท่านพักอาศัยอยู่เป็นแหล่งที่มีการกระทำผิดให้พบเห็นเป็นประจำ อยู่ในระดับน้อย

การถูกตำรวจจับกุม เป็นเรื่องที่พบเห็นได้เป็นประจำในชุมชนที่ท่านอยู่ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 27.3 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.2 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 11.7 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 2.6 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 แสดงว่าการถูกตำรวจจับกุมเป็นเรื่องที่พบเห็นได้เป็นประจำในชุมชนที่ท่านอยู่ อยู่ในระดับน้อย

คนในชุมชนเห็นว่าการกระทำผิดเป็นเรื่องปกติในสังคม กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 25.3 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.4 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 7.8 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 แสดงว่าคนในชุมชนของท่านเห็นว่าการกระทำผิดเป็นเรื่องปกติในสังคม อยู่ในระดับน้อย

ในชุมชนของท่านมองว่าการกระทำผิดกฎหมายเป็นเรื่องทำทนาย และทำได้เมื่อมีโอกาส กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 26.6 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 24.0 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 6.5 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 แสดงว่าในชุมชนของท่านมองว่าการกระทำผิดกฎหมายเป็นเรื่องทำทนาย และทำได้เมื่อมีโอกาส อยู่ในระดับน้อย

สังคมที่ท่านอยู่จะยกย่องนับถือผู้ที่ทำผิด แต่หลุดรอดการจับกุมของตำรวจได้ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.8 อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 22.1 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 13.6 อยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงร้อยละ 5.8 และ 2.6 อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 แสดงว่าสังคมที่ท่านอยู่จะยกย่องนับถือผู้ที่ทำผิด แต่หลุดรอดการจับกุมของตำรวจได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย พบว่าประเด็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สังคมที่ท่านอยู่จะยกย่องนับถือผู้ที่ทำผิด แต่หลุดรอดการจับกุมของตำรวจได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.77$) โดยภาพรวมปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.01$)

ตารางที่ 4.29
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
จำแนกตามปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจทำให้ท่านเกรงกลัวไม่กล้ากระทำผิด	42 (27.3)	45 (29.2)	34 (22.1)	2 (1.3)	31 (20.1)	3.42	1.42	มาก
2. สถานที่ที่ใช้ในการก่อคดีต้องเป็นช่วงเวลาที่ไม่มีการตรวจพื้นที่ของเจ้าหน้าที่สายตรวจ	38 (24.7)	22 (14.3)	47 (30.5)	13 (8.4)	34 (22.1)	3.11	1.44	ปานกลาง
3. ผลตอบแทนที่ได้ในการกระทำผิดต้องคุ้มค่ากับความเสี่ยงเสมอ	24 (15.6)	23 (14.9)	53 (34.4)	24 (15.6)	30 (19.5)	2.91	1.30	ปานกลาง
4. ท่านคิดว่าท่านจะรอดพ้นจากการถูกจับกุมเสมอ	17 (11.0)	32 (20.8)	35 (22.7)	28 (18.2)	42 (27.3)	2.83	1.86	ปานกลาง
5. เหลือที่ขอบใส่เครื่องประดับ หรือของมีค่า มีส่วนสำคัญที่ล่อใจทำให้ท่านตัดสินใจกระทำผิด	19 (12.3)	25 (16.2)	48 (31.2)	24 (15.6)	38 (24.7)	2.75	1.32	ปานกลาง
6. ท่านคิดว่าท่านไม่ได้รับโอกาสทางสังคมทัดเทียมกับผู้อื่น	17 (11.0)	15 (9.7)	63 (40.9)	25 (16.2)	34 (22.1)	2.71	1.22	ปานกลาง

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
7. ท่านจะเลือกสถานที่ที่เปลี่ยนในการกระทำผิด	18 (11.7)	21 (13.6)	38 (24.7)	32 (20.8)	45 (29.2)	2.57	1.34	น้อย
8. หากมีโอกาสที่เหมาะสมในการกระทำผิดท่านจะลงมือทำเสมอ	6 (3.9)	18 (11.7)	28 (18.2)	30 (19.5)	72 (46.8)	2.06	1.21	น้อย

รวม $\bar{X} = 2.79$ S.D. = .82ด้านโอกาสในการกระทำผิด

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจทำให้ท่านเกรงกลัวไม่กล้ากระทำผิด กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 29.2 อยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 27.3 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.1 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 20.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุดและร้อยละ 1.3 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจทำให้ท่านเกรงกลัวไม่กล้ากระทำผิด อยู่ในระดับมาก

สถานที่ที่ใช้ในการก่อคดีต้องเป็นช่วงเวลาที่ไม่มีใครตรวจพื้นที่ของเจ้าหน้าที่สายตรวจ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 30.5 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 24.7 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนร้อยละ 14.3 อยู่ในระดับมากและร้อยละ 8.4 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 แสดงว่า สถานที่ที่ใช้ในการก่อคดีต้องเป็นช่วงเวลาที่ไม่มีใครตรวจพื้นที่ของเจ้าหน้าที่สายตรวจอยู่ในระดับปานกลาง

ผลตอบแทนที่ได้ในการกระทำผิดต้องคุ้มค่ากับความเสี่ยงเสมอ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.4 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 19.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และในจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 15.6 อยู่ในระดับน้อยและมากที่สุด ส่วนร้อยละ 14.9 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้ในการกระทำผิดต้องคุ้มค่ากับความเสี่ยงเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านคิดว่าท่านจะรอดพ้นจากการถูกจับกุมเสมอ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 27.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.8 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 18.2 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 11.0 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 แสดงว่าท่านคิดว่าท่านจะรอดพ้นจากการถูกจับกุมเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

เหยื่อที่ชอบใส่เครื่องประดับ หรือของมีค่า มีส่วนสำคัญที่ล่อใจทำให้ท่านตัดสินใจ กระทำผิด ร้อยละ 31.2 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 24.7 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.2 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 15.6 อยู่ในระดับน้อย ส่วนร้อยละ 12.3 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 แสดงว่าเหยื่อที่ชอบใส่เครื่องประดับ หรือของมีค่า มีส่วนสำคัญที่ล่อใจ ทำให้ท่านตัดสินใจกระทำผิด อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านคิดว่าท่านไม่ได้รับโอกาสทางสังคมที่ดีเท่ากับผู้อื่น กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.9 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 22.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.2 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 11.0 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 9.7 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 แสดงว่าท่านคิดว่าท่านไม่ได้รับโอกาสทางสังคมที่ดีเท่ากับผู้อื่น อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านจะเลือกสถานที่ที่เปลี่ยวในการกระทำผิด กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 29.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 24.7 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.8 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 13.6 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 11.7 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 แสดงว่าท่านจะเลือกสถานที่ที่เปลี่ยวในการกระทำผิด อยู่อยู่ในระดับน้อย

หากมีโอกาสที่เหมาะสมในการกระทำผิดท่านจะลงมือทำเสมอ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.8 อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 19.5 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 18.2 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.7 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 3.9 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 แสดงว่าหากมีโอกาสที่เหมาะสมในการกระทำผิดท่านจะลงมือทำเสมอ อยู่ในระดับน้อย

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านโอกาสในการกระทำผิด พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับแรกได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจทำให้ท่านเกรงกลัว ไม่กล้ากระทำผิด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ หากมีโอกาสที่เหมาะสมในการกระทำผิดท่านจะลงมือทำเสมอ ($\bar{X} = 2.06$) โดยภาพรวมปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$)

ตารางที่ 4.30
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
จำแนกตามปัจจัยด้านกฎหมาย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านคิดว่าผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกจับกุมลงโทษส่วนใหญ่เป็นคนด้อยโอกาสและยากจน	41 (26.6)	35 (22.7)	46 (29.9)	17 (11.0)	15 (9.7)	3.45	1.26	มาก
2. ท่านคิดว่าบทลงโทษในการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่รุนแรงเหมือนในคดีอื่น ๆ	23 (14.9)	29 (18.8)	64 (41.6)	21 (13.6)	17 (11.0)	3.12	1.16	ปานกลาง
3. ท่านจะวางแผนในการกระทำผิดอย่างรอบคอบและรัดกุมเพื่อให้ไม่ถูกจับกุม	24 (15.6)	43 (27.9)	28 (18.2)	36 (23.4)	23 (14.9)	3.05	1.31	ปานกลาง
4. ท่านไม่เคยทราบถึงบทลงโทษตามกฎหมายในการกระทำผิดของท่าน	35 (22.7)	24 (15.6)	38 (24.7)	28 (18.2)	39 (18.8)	3.05	1.41	ปานกลาง
5. เวลาที่ตัดสินใจจะกระทำผิดท่านไม่เคยสนใจถึงบทลงโทษทางกฎหมายว่าจะเป็นอย่างไร	20 (13.0)	22 (14.3)	67 (43.5)	24 (15.6)	21 (13.6)	2.97	1.17	ปานกลาง

รวม $\bar{X} = 3.13$ S.D. = .82

ด้านกฎหมาย

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

ท่านคิดว่าผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกจับกุมลงโทษส่วนใหญ่เป็นคนด้อยโอกาส และยากจน กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 29.9 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 26.6 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับมาก และในจำนวนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 11.0 และ 9.7 อยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 แสดงว่า

ประชากรส่วนใหญ่คิดว่าผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกจับกุมลงโทษส่วนใหญ่เป็นคนด้อยโอกาส และยากจน อยู่ในระดับมาก

ท่านคิดว่าบทลงโทษในการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่รุนแรงเหมือนในคดีอื่น ๆ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.6 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 18.8 อยู่ในระดับมาก และในจำนวนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 14.9 และ 13.6 อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับน้อย ส่วนร้อยละ 11.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ คิดว่าบทลงโทษในการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่รุนแรงเหมือนในคดีอื่นอยู่ในระดับปานกลาง

ท่านจะวางแผนในการกระทำผิดอย่างรอบคอบและรัดกุมเพื่อให้ไม่ถูกจับกุม กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 27.9 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 23.4 อยู่ในระดับน้อย ส่วนร้อยละ 18.2 อยู่ในระดับปานกลาง และในจำนวนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 15.6 และ 14.9 อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ จะมีการวางแผนในการกระทำผิดอย่างรอบคอบและรัดกุมเพื่อให้ไม่ถูกจับกุมอยู่ในระดับปานกลาง

ท่านไม่เคยทราบถึงบทลงโทษตามกฎหมายในการกระทำผิด กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 24.7 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับมากที่สุด และในจำนวนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 18.8 และ 18.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุดและระดับน้อย ส่วนร้อยละ 15.6 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ไม่เคยทราบถึงบทลงโทษตามกฎหมายในการกระทำผิดของตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

เวลาที่ตัดสินใจจะกระทำผิดไม่เคยสนใจถึงบทลงโทษทางกฎหมาย กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.5 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 15.6 อยู่ในระดับน้อย ส่วนร้อยละ 14.3 อยู่ในระดับมาก และในจำนวนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 13.6 และ 13.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุดและระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ เวลาที่ตัดสินใจจะกระทำผิดไม่เคยสนใจถึงบทลงโทษทางกฎหมาย อยู่ในระดับปานกลาง

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านกฎหมาย พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านคิดว่าผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกจับกุมลงโทษส่วนใหญ่เป็นคนด้อยโอกาส และ

ยากจน ($\bar{X} = 3.45$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เวลาที่ตัดสินใจจะกระทำผิดไม่เคยสนใจ ถึงบทลงโทษทางกฎหมาย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$)) โดยภาพรวมปัจจัยด้านกฎหมาย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$)

ตารางที่ 4.31

สรุปภาพรวมปัจจัยภายนอก (สภาพแวดล้อมทางสังคม)

สรุปภาพรวมปัจจัยภายนอก (สภาพแวดล้อมทางสังคม)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกฎหมาย	3.13	.82	ปานกลาง
ด้านการคบเพื่อน	3.01	.68	ปานกลาง
ด้านโอกาสในการกระทำผิด	2.79	.82	ปานกลาง
ด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย	2.01	.80	น้อย

สรุปภาพรวมของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก (สภาพแวดล้อมทางสังคม) ที่มีผลต่อการก่อคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ปัจจัยด้านการกฎหมาย ด้านการคบเพื่อน และด้านโอกาสในการกระทำผิด อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13, 3.01 และ 2.79 ตามลำดับ ส่วนด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแนวทางในการป้องกัน
การกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์

ตารางที่ 4.32

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
จำแนกตามความคิดเห็นต่อแนวทางในการป้องกัน
การกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. เรือจนจำควรให้การฝึกอบรบวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงภายหลังพ้นโทษ	107 (69.5)	37 (24.0)	7 (4.5)	3 (1.9)	-	4.61	.66	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เรือจนจำควรให้โอกาสในการศึกษาเพิ่มเติม	98 (63.6)	50 (32.5)	4 (2.6)	2 (1.3)	-	4.58	.61	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เรือจนจำควรให้ผู้ต้องขังมีการเตรียมพร้อมในการวางแผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษ	99 (64.3)	46 (29.9)	9 (5.8)	-	-	4.58	.60	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. สังคมควรให้โอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับผู้พ้นโทษเพื่อไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก	106 (68.8)	31 (20.1)	11 (7.1)	2 (1.3)	4 (2.6)	4.51	.88	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
5. สังคมควรให้โอกาส ผู้ที่พ้นโทษกลับตัว เป็นคนดีไม่ตีตราผู้ที่ เคยจำคุก	101 (65.6)	37 (24.0)	12 (7.8)	3 (1.9)	1 (0.6)	4.51	.77	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
6. เรือ่นจำควรให้การ อบรมขัดเกลาทาง สังคม เพื่อสร้างค่า นิยมที่ถูกต้องให้กับ ผู้ต้องขัง	84 (54.5)	61 (39.6)	6 (3.9)	2 (1.3)	1 (0.6)	4.46	.69	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
7. คนในครอบครัวควร ให้โอกาสและให้ กำลังใจและมีการทำ กิจกรรมต่าง ๆ ร่วม กันเสริมสร้างความ ผูกพันในครอบครัว ของผู้ต้องขัง	101 (65.6)	33 (21.4)	13 (8.4)	-	7 (4.5)	4.43	.98	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
8. เรือ่นจำควรอบรมให้ ความรู้ความเข้าใจ ในด้านกฎหมายกับ ผู้ต้องขัง	77 (50.0)	64 (41.6)	11 (7.1)	2 (1.3)	-	4.40	.68	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
9. เรือ่นจำควรสนับสนุน ให้ผู้ต้องขังได้การ พัฒนาจิตใจและ ส่งเสริมศีลธรรม	78 (50.6)	63 (40.9)	9 (5.8)	2 (1.3)	2 (1.3)	4.38	.76	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
10. เรือ่นจำควรรให้ผู้ต้องขังได้เข้าร่วมโปรแกรมแก้ไขเฉพาะสำหรับผู้กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	65 (42.2)	54 (35.1)	31 (20.1)	2 (1.3)	2 (1.3)	4.15	.87	เห็นด้วย

รวม $\bar{X} = 4.46$ S.D. = .50

ความคิดเห็นต่อแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน
ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

เรือ่นจำควรรให้การฝึกอบรมวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงภายหลังพ้นโทษ เพิ่มเติม กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมา ร้อยละ 24.0 เห็นด้วย ส่วนร้อยละ 4.5 และ 1.9 ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย ตามลำดับ โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เรือ่นจำควรรให้โอกาสในการศึกษาเพิ่มเติม กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.6 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมา ร้อยละ 32.5 เห็นด้วย ส่วนร้อยละ 2.6 และ 1.3 ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย ตามลำดับ โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เรือ่นจำควรรให้ผู้ต้องขังมีการเตรียมพร้อมในการวางแผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมา ร้อยละ 29.9 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 5.8 ไม่แน่ใจ โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

สังคมนตรีให้โอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับผู้ที่พ้นโทษเพื่อไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.8 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมา ร้อยละ 20.1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 7.1 ไม่แน่ใจ ส่วนร้อยละ 2.6 และ 1.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วยตามลำดับ โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

สังคมควรให้โอกาสผู้ที่พ้นโทษกลับตัวเป็นคนดีไม่ตีตราผู้ที่เคยจำคุก กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.6 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาร้อยละ 24.0 เห็นด้วย ร้อยละ 7.8 ไม่แน่ใจ ส่วนร้อยละ 1.9 และ 0.6 ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เรือนจำควรให้การอบรมขัดเกลาทางสังคม เพื่อสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้กับผู้ต้องขัง กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาร้อยละ 39.6 เห็นด้วย ร้อยละ 3.9 ไม่แน่ใจ ส่วนร้อยละ 1.3 และ 0.6 ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

คนในครอบครัวควรให้โอกาสและให้กำลังใจและมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันเสริมสร้างความผูกพันในครอบครัวของผู้ต้องขัง กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.6 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาร้อยละ 21.4 เห็นด้วย ร้อยละ 8.4 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 4.5 ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เรือนจำควรอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายกับผู้ต้องขัง กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาร้อยละ 41.6 เห็นด้วย ร้อยละ 7.1 ไม่แน่ใจ ส่วนร้อยละ 1.3 ไม่เห็นด้วย โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เรือนจำควรสนับสนุนให้ผู้ต้องขังได้การพัฒนาจิตใจและส่งเสริมศีลธรรม กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.6 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 27.2 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 23.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีเพียงร้อยละ 11.7 ที่ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 3.8 ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 อยู่ในระดับเห็นด้วย

เรือนจำควรให้ผู้ต้องขังได้เข้าร่วมโปรแกรมแก้ไขเฉพาะสำหรับผู้กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.2 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาร้อยละ 35.1 เห็นด้วย ร้อยละ 20.1 ไม่แน่ใจ ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 1.3 โดยรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 อยู่ในระดับเห็นด้วย

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านความคิดเห็นต่อแนวทางในการป้องกันการทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรกได้แก่ เรือนจำควรให้การฝึกอบรมวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงภายหลังพ้นโทษ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.61$) เรือนจำควรให้โอกาสในการศึกษาเพิ่มเติม อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.58$) และเรือนจำควรให้ผู้ต้องขังมีการเตรียมพร้อมในการวางแผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.58$)) โดยภาพรวมนักโทษเด็ดขาดเรือนจำจังหวัด

สมุทรสาครเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.46$) ต่อแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เรือนจำจังหวัดสมุทรสาครและสังคมดำเนินการอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาของกลุ่มประชากร

- ควรมีการฝึกวิชาชีพที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริงหลังพ้นโทษ อยากให้มีการฝึกวิชาชีพที่หลากหลายสาขามากกว่านี้ และเป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยให้นักโทษมีโอกาสเลือกวิชาชีพที่ถนัด จะได้นำวิชาชีพที่ฝึกในเรือนจำไปประกอบอาชีพภายนอก และจะไม่กระทำความผิดอีก จำนวน 45 คน
- เรือนจำควรหาเงินบริจาคหรือมีกองทุนกู้ยืมให้กับผู้ต้องขังได้มีเงินติดตัวหลังพ้นโทษเพื่อนำไปลงทุนประกอบอาชีพ เพราะการกระทำผิดเกิดจากความยากจนไม่มีงานทำ จำนวน 34 คน
- สังคมควรให้โอกาสผู้ต้องขังในการประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษ จำนวน 25 คน
- ควรสนับสนุนให้ผู้ต้องขังได้พัฒนาจิตใจและส่งเสริมศีลธรรม จำนวน 19 คน
- อยากให้มีโครงการคืนคนดีสู่สังคม จำนวน 12 คน
- ควรมีการเตรียมการก่อนปล่อยตัวนักโทษออกจากเรือนจำ เพื่อจะได้ไม่กระทำความผิดซ้ำอีก จำนวน 9 คน
- ควรมีการฝึกวิชาชีพเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพราะคอมพิวเตอร์จำเป็นในการทำงาน จำนวน 3 คน
- อยากให้เปิดเพลงให้ฟังเวลาทำงานจะได้ทำให้ไม่เครียด อยากให้เรือนจำมีเครื่องดนตรีให้นักโทษระบายความเครียด จำนวน 1 คน

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร” ผลการศึกษาสามารถวิเคราะห์และอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ การศึกษาถึงภูมิหลังและลักษณะวิธีการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของผู้ต้องขัง และแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ดังนี้

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลและลักษณะวิถีการกระทำผิดของกลุ่มประชากร

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ 96.1 เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.6 มีอายุน้อยกว่า 25 ปี นับถือศาสนาพุทธทั้งหมด ร้อยละ 50.0 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และร้อยละ 35.7 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 55.8 ยังโสด และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล ร้อยละ 63.6 โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 75.3 และมีรายได้ประมาณ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 47.4 ส่วนร้อยละ 37.7 มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท แต่ไม่มีหนี้สิน ร้อยละ 76.6 ส่วนกลุ่มที่มีหนี้สินร้อยละ 23.4 มีหนี้จำนวนมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป เพราะต้องมีภาระรับผิดชอบในครอบครัวถึงร้อยละ 72.1 แต่ในด้านการมีประวัติการเสพยาเสพติดมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือเคยเสพยา ร้อยละ 57.8 และไม่เคยเสพยา ร้อยละ 42.2 การกระทำผิดครั้งนี้เป็นการกระทำผิดครั้งแรก ร้อยละ 83.8 อาศัยอยู่ในเมือง ร้อยละ 68.8 โดยพักอาศัยในหอพักหรือบ้านเช่า ร้อยละ 46.1

สำหรับการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่กระทำผิดคดีลักทรัพย์ ร้อยละ 50.0 คดีชิงทรัพย์ ร้อยละ 29.9 และคดีปล้นทรัพย์ ร้อยละ 20.1 นอกจากนั้นยังเคยกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์ทั้งที่ถูกจับกุมและไม่ถูกจับกุม โดยกระทำผิดในคดีลักทรัพย์มากที่สุด ร้อยละ 53.9 รองลงมาคือ คดีชิงทรัพย์ ร้อยละ 16.2 รับของโจร ร้อยละ 14.9 และปล้นทรัพย์ ร้อยละ 13.0 ส่วนใหญ่จะกระทำร่วมกับพวก ถึงร้อยละ 65.6 โดยมีจำนวนพรรคพวกที่ร่วมกระทำผิดประมาณ 1-2 คน ร้อยละ 51.5 ในด้านประสบการณ์ที่กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ส่วนใหญ่กระทำมาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน ร้อยละ 69.5 และร้อยละ 15.6 ทำมาแล้วประมาณ 6 เดือน-1 ปี

จากข้อมูลส่วนบุคคลหรือปัจจัยภูมิหลังของประชากร แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้นและยังโสดแต่ก็มีภาระรับผิดชอบครอบครัว ซึ่งได้รับการศึกษาในระดับน้อยเพียงแค่ระดับประถมถึงมัธยมศึกษา และประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล ซึ่งเป็นสังคมเมืองที่มีสภาพการแข่งขันทางสังคมสูง เป็นสังคมวัตถุนิยม ในขณะที่มีรายได้น้อยเพียง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน ไม่มีที่พักอาศัยที่แน่นอนต้องเช่าบ้านหรือหอพักอยู่ และมีประวัติติดยาเสพติด ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้กระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์เพราะต้องการทรัพย์สินในการดำรงชีพ โดยสอดคล้องกับทฤษฎี Social Structure and Anomies Theory ของ Robert K. Merton ได้กล่าวถึงแนวคิดที่อธิบายสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมประเภทนี้ว่า เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความไม่สมดุลระหว่างเป้าหมายทางสังคมกับโอกาสทางสังคม โดยอยู่ในกลุ่ม Innovation เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรม

เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม คือละเมิดต่อกฎเกณฑ์ของสังคมและกระทำผิดเพื่อให้ไปสู่จุดมุ่งหมายคือความร่ำรวย เป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องการไปสู่จุดมุ่งหมายของสังคม อยากรวยแต่ใช้วิธีการในทางที่ผิด ละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคม เช่น ปล้นทรัพย์ กระจากสร้อย ฯลฯ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สาทิต นาวานุเคราะห์ (2549) ซึ่งพบว่าผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 20-29 ปี จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 53.3 สถานภาพโสด ร้อยละ 51.8 ก่อนต้องโทษมีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 78.4 กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ร้อยละ 49.8

5.2 ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการก่อคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (สภาพแวดล้อมทางสังคม)

ในด้านปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการก่อคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่า ปัจจัยด้านกฎหมายส่งผลต่อการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านการคบเพื่อน และด้านโอกาสในการกระทำผิด ส่วนด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับน้อย ซึ่งในปัจจัยด้านกฎหมาย ประชากรส่วนใหญ่คิดว่าบทลงโทษในการกระทำผิดคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่รุนแรงเหมือนในคดีอื่น และจะมีการวางแผนในการกระทำผิดอย่างรอบคอบและรัดกุมเพื่อให้ไม่ถูกจับกุม ส่วนด้านโอกาสในการกระทำผิด ผลตอบแทนที่ได้ในการกระทำผิดต้องคุ้มค่ากับความเสี่ยงเสมอหากมีโอกาสที่เหมาะสมในการกระทำผิดท่านจะลงมือทำเสมอ คิดว่าจะรอดพ้นจากการถูกจับกุมเสมอ สถานที่ที่ใช้ในการก่อคดีต้องเป็นช่วงเวลาที่ไม่มีใครตรวจพื้นที่ของเจ้าหน้าที่สายตรวจ ซึ่งทั้งในปัจจัยด้านกฎหมาย และปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิดนั้นมีความสอดคล้องกับทฤษฎี

ทางเลือก Choice Theory ที่มีแนวคิดว่าธรรมชาติของมนุษย์จะเลือกที่จะมีพฤติกรรมแบบใดโดยการคำนวณจากสิ่งที่สนองต่อความพอใจของบุคคล แนวทางในการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมาย ขึ้นอยู่กับการที่บุคคลได้รับความพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงสุด ซึ่งความพึงพอใจหรือผลประโยชน์ที่ต้องการนั้นไม่จำกัดเฉพาะในรูปของทรัพย์สินเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์หรือความพึงพอใจด้านจิตใจด้วย การที่บุคคลได้คิดคำนวณถึงผลที่จะตามมาหลังประกอบอาชญากรรมแล้ว ไม่ว่าจะเป็ผลประโยชน์ที่ได้รับ ความเป็นไปได้ในการจับกุม อัตราโทษที่ได้รับ หากถูกจับกุม

ส่วนปัจจัยด้านการคบเพื่อนกลุ่มประชากรส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน ๆ โดยไม่มีการปฏิเสธ และคิดว่าเมื่อทำสิ่งต่าง ๆ ตามเพื่อนจะทำให้เพื่อนยอมรับมากขึ้น และเมื่ออยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ๆ จะทำให้กล้าทำในสิ่งที่เสี่ยงต่อการถูกตำรวจจับ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีความแตกต่างในการคบหาสมาคม (Differential Association Theory) ซึ่งอธิบายพฤติกรรมของอาชญากร

โดยยึดกฎของการว่า พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเรียนรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นภายในกลุ่มที่สนิทสนมกัน ดังนั้นการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมอาชญากรก็ทำให้มีแนวโน้มที่จะเป็นอาชญากรเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์นั้นสามารถเรียนรู้ถึงเทคนิคและวิธีการให้กันและกันได้ด้วย ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย มีผลต่อการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์น้อยกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สาทิต นาวานูเคราะห์ (2549) ที่พบว่า ลักษณะเขตที่อยู่อาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความคิดเกี่ยวกับทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์

1. เรือนจำควรให้การฝึกอบรมวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงภายหลังพ้นโทษ เพิ่มเติม
2. เรือนจำควรให้โอกาสในการศึกษาเพิ่มเติม
3. เรือนจำควรให้ผู้ต้องขังมีการเตรียมพร้อมในการวางแผนการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษ
4. สังคมควรให้โอกาสผู้ที่พ้นโทษกลับตัวเป็นคนดีไม่ตีตราผู้ที่เคยจำคุก
5. สังคมควรให้โอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับผู้ที่พ้นโทษเพื่อไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก
6. เรือนจำควรให้การอบรมขัดเกลาทางสังคม เพื่อสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้กับผู้ต้องขัง
7. คนในครอบครัวควรให้โอกาสและให้กำลังใจและมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เสริมสร้างความผูกพันในครอบครัวของผู้ต้องขัง
8. เรือนจำควรอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายกับผู้ต้องขัง
9. เรือนจำควรให้ผู้ต้องขังได้เข้าร่วมโปรแกรมแก้ไขเฉพาะสำหรับผู้กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์
10. เรือนจำควรสนับสนุนให้ผู้ต้องขังได้การพัฒนาจิตใจและส่งเสริมศีลธรรม

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาของกลุ่มประชากร

1. ควรมีการฝึกวิชาชีพที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริงหลังพ้นโทษ อยากให้มีการฝึกวิชาชีพที่หลากหลายสาขามากกว่านี้ และเป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยให้นักโทษมีโอกาสเลือกวิชาชีพที่ถนัด จะได้นำวิชาชีพที่ฝึกในเรือนจำไปประกอบอาชีพภายนอก และจะไม่กระทำความผิดอีก

2. ควรสนับสนุนให้ผู้ต้องขังได้พัฒนาจิตใจและส่งเสริมศีลธรรม

3. สังคมควรให้โอกาสผู้ต้องขังในการประกอบอาชีพภายหลังจากพ้นโทษ

4. อยากให้มีโครงการคืนคนดีสู่สังคม

5. เรือนจำควรมีเงินบริจาคหรือมีกองทุนกู้ยืมให้กับผู้ต้องขังได้มีเงินติดตัวหลังพ้นโทษ เพื่อนำไปลงทุนประกอบอาชีพ เพราะการกระทำผิดเกิดจากความยากจนไม่มีงานทำ

6. ควรมีการเตรียมการก่อนปล่อยตัวนักโทษออกจากเรือนจำ เพื่อจะได้ไม่กระทำความผิดซ้ำอีก

7. ควรมีการฝึกวิชาชีพเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพราะคอมพิวเตอร์จำเป็นในการทำงาน

8. อยากให้เปิดเพลงให้ฟังเวลาทำงานจะได้ทำให้ไม่เครียด อยากให้เรือนจำมีเครื่องดนตรีให้นักโทษระบายความเครียด